

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léva házhoz küldve:

Egy évre 5 frt — kr.
 Hat óra 2 frt 50kr.
 Három óra 1 frt 25kr.
 Előfizetési pénzek postautalvánnyal küldhetők.
 Egyes számok 12 krjával kaphatók a kiadóhivatalban.

BARS.

HIRDETÉSEK

Negyhasáros petit-sor egyszeri közlésért 7 kr
 kétszeriért 6 kr, többszöriért 5 kr fizetendő.
 Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 krajczár

A nyiltérben:

minden négyhasáros garmond sor díja 15 kr.
 Velünk összekötésben levő hirdető-irodák, előfizetők, vagy a gyakori hirdetőik tetemes díj kedvezményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TÁRSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.

Kéziratok vissza nem adtnak.

Megjelen: hetenként egyszer.

FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR

— vasárnap reggel. —

A hirdetőket, előfizetéseket s a reklamációkat a kiadóhivatalba

(Takarék- és Hitelintézeti épület) kérjük utasítani.

A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

Nagy-Salló ünnepe.

A magyar szabadságharc egyik legszebb fegyverténye Nagy-Salló nevéhez fűződik. Az 1849. április 19-iki véres, de diadalmas nagy-sallai csata a magyar fegyverek dicsőségét hirdeti. Diadalmaskodott az igazság, győzött a lángoló hazaszeretet, mert a magyarok hatalmas istene nem hagyta el a szabadság lelkes katonáit.

Kicsiny nemzet vagyunk, de a mi kicsinységünk lón a mi büszkeségünk. Ezen a kicsiny kősziklán tört meg a nagyság és hatalom hivalkodó ereje.

Ennek a nagy napnak évfordulóját ünnepeli ma Nagy-Salló közönsége s vele együtt ünnepel nem csak Léva városa, hanem az egész Barsvármegye közönsége s talán egész Magyarország lelkes, hazafias polgársága. A mint osztoztunk a nehéz, küzdelmes évek gyászában és bánatában, osztozunk ma a diadalmas csata évfordulóján rendezett örömmünnepében is.

Hálás utókor! Te érted küzdöttek azok a névtelen hősök, kik Nagy-Salló és Léva porában porladoznak. Ők életüket adták a szabadságért, pedig még a szabadság fája bimbójának fakadásiát sem érthették meg, te élvezed az ő munkájuk vérrel megváltott gyümölcsét.

Az ő emlékü, a multból visszhangzó dicső emlékü, mely hasonlatos vala a régi vértanuk véres, de fenéges tragédiáihoz, képezi a mai ünnepély fénypontját. Nem azok a szobrok, melyek a nagy-sallai csataterén és a lévai temetőben emelkednek, nem azok hirdetői az ő elvéltetlen emlékünek. A kő elporlik s a természetben csak ideig óráig hirdeti a szobrot emelő ivadék hazafias kegyeletét, de a magyar szívből lakoló, apáról-fura, nemzedékről-nemzedékre átszálló, örökkön-örökké élő hazaszeretet, az igazság és szabadság iránt való lelke-

sedés az, mely lemossa az ő emlékükről a feledés porát. Ugyanazon hazaszeretet, ugyanazon igazságnak szomjuhozása, ugyanazon szabadság iránt való lelkesedés vezette az ő fegyvereiket a félvilágot bámulatra készítő diadalra, a mely ma bennünket az ő dicső emlékünek megünneplésére készítet. És ez teszi a mai ünnepünket méltóságosan magasztossá.

Ünnepelünk ma. Az ezredév küszöbét nem léphetjük által a nélkül, hogy vissza ne pillantsunk a ti nagyserű példáitokra, ti névtelen hősök, mert ti egyengettétek a mi utainkat az új ezredév felé. Visszatekintünk ma, s a ti emléketekből visszazugárzik a mult minden dicsősége s a jövő minden reménysége. Hálás utókor fia gyűlnek ma össze Nagy-Salló térein, melyen egykor a ti, hazáért kiontott véretek piroslott.

Üdvözlünk Nagy-Salló népe, mely méltó voltál a dicsőségre, hogy a te neved viselje a szabadság legszebb diadalának emlékét. S a mig megőrzöd hiven az ő emléküket s a mig a hazaszeretet az ő vérük által megszentelt talajon virágozni fog, ott fogod látni magad mellett az egész magyar nemzetet, ott fogod látni az egész lánczot, melynek te vagy egyik legerősebb lánczszeme.

És te Magyarok Istene! Mikor Nagy-Salló mezején összegyűlnek a magyarok, hogy az elhullt hősök emlékezete által a te igazságodat dicsérik, hogy a szabadság, egyenlőség és testvériség vértanuinak emelt szobor előtt a multak dicsőségében a te változhatatlanságodat hirdelve a hazaszeretet szent tűzét szítsák magasra, hallgasd meg imájukat: Isten áldd meg a magyart!

mikor oda benyitottam. Csupa ismeretlen alakok. Szótlanul, mogorván ültek egymás mellett ezek az urak, a vajkőpülogép felhalálójának a vendégei. Azt hittem először, hogy mindannyi sajtkereskedő. Meglehető jó kondícióban voltak. (Már mint a milyen közt a 25—50 év közt levő emberek szoktak lenni.) Csak később tudtam meg, hogy egytől egyig kvalifikációval bíró agglégény. Azaz hogy bizony „qualifikált agglégények” is bevállottak.

Kellemetlen hangulat rágódott lelkemen, ebben a szótlan, szomorú társaságban. Olyan furcsának tetszett nekem a mély csend azok között a fekete kabátos idegen urak között. Temesváry ur talán a halottégetés újabb módszerét találta föl és nem ezt akarja-e bemutatni?

A szolga egy spirituszszal telt üveget tett az asztalra. Mikor kiment, alig csukódott be utána az ajtó, midőn újból fölnyi lott és egy sima fejű ur lépett be: Temesváry ur.

A kölcsönös üdvözlések után a mester, — mintha csak halottboncoláshoz akart volna fogni, — felebb tolt a mancsattáját és egyik kezét ráhelyezte a spirituszos üvegre.

A szolga eközben két tányért tett az asztalra. Az egyiket szélesre metszett, a másikon darabolt nyers hus volt.

Br! Hát csakugyan a halottégetés pro-czoduráját fogom látni!

„Mélyen tisztelt uraim! — kezdi a szót a mester. — Nem muszaj ám megházasodni . . .

Történet visszpillantás.

Csebi Pogány Virgil fölolvasása Léva 1896. márczius 15-én rendezett ünnepélyen.

Tisztelt Polgártársak!

Hogy e mai napnak, a mely napot a magyar nemzet honalkotásának ezeredik s újjászületésének 48-ik évében ünnepeljük, a jelentőségét kellőképpen kiemeljem, egy rövid áttekintést teszek a magyar nemzet történetében, — annak fényes lapjaiban; mert így fogjuk csak kellőképp méltatni a mi történelmünk legfénylőbb betűkkel beirt lapját, szabadságharcunkat s ennek legfénylőbb betűkkel beirt napját, az 1848-ik év márczius hó 15-ikét.

Igen, egy rövid áttekintést teszek a nemzet történetében, mert csak így jutunk ama meggyőződésre, hogy a harc, mely 1848. márczius 15-én kezdődött, nem volt ama szalmatűz, melyet a szolgasághoz szokott nemzeteknél is fellobogtat egy véletlenül jövő szikra, hanem e nemzet, e szabadsághoz szokott mindenkor bátor és erős, mindenkor önértetes és eszélyes nemzet megtörhetetlen szabadságszeretete és haladásának egy legujabbi kitörése volt egy nap a melyből bizalmat és erőt merithet az ezer év óta itt lakó becsületben megérett nemzet arra, hogy még a második ezer évet is megéri e helyütt, a mai idők nem kisebb szabadságával s büszkeségével.

Tisztelt Polgártársak! E hon minden gondolkodó polgára, a gagyogni kezdő gyermek is tudja már, hogy ezer év előtti lépte át a magyar nép e szép hon határait s a ki e történelemben lapozott, az tudni fogja, hogy mihelyest e belépés megtörtént s mielőtt még dicső elődeink hozzáláttak volna a honfoglalás munkájához, már is a politikai eszély s a kifejlett jog érzetnek adják fényes példáját a pusztaszeri vérszerződés által. E szerződés, a mit egy nép kötött egymás közt és egyik vérbelijével, a kit elnevezett fejedelmének, — erőforrását képezi e nemzet függetlenségének s szabadságának — de tanúsága egy egészséges és egységes gondolkodásnak. Eredmény, a mit némely nemzeteknél több évszázados jog fejlődés

Nem bizony, gondolám magamban, a halottégető kamra jutván eszembe.

Mély sohajok szálltanak fölfele.

„Mert kérem, meg lehet asszony, sőt feleség nélkül is élni.“

Élni! . . . Erre a szóra mindannyian könnyebben lélekzettünk és örömtől sugárzó arcczal lestük a további magyarázatot.

„Sajnos uraim, én a házaselet nyüge alatt szenvedek. Válopert akartam a feleségem ellen indítani; tudta, hogy a korcsmai ételt beteg gyomrom nem bírja el, hát azzal fenyegetődzött, hogy ha elhagyom, éhen fogok meghalni. Erre aztán kibékültünk. Nekem nagyon kijutott a feleséges emberek szenvedéseiből. Anyósomról nem is beszélek. Azért a hosszú tapasztalatoktól „áthatva“ sokat töprenkedtem azon, hogy miképpen lehetne praeventiv intézkedéssel Hymen lánczaitól távol tartani különösen az „élemedetebb“ ifjúságot. Sokat törtem a fejemet azon, hogy nélkülözhetővé tegyem az asszonyt, az ő hatalmával, kezében a főzőkanállal.

— Eljen, eljen!

„Egy főzőgépet találtam föl uraim, amelyben 10 percz alatt megfő a gulyás, 5 percz alatt a rostélyos. A gép nagyon olcsóba kerül. Olcsóbb, mint a vajkőpülog. E kettő között az a különbség, hogy az utóbbihoz spiritusz is szükségeltetik, meg egy szál gyufa. Im itt bemutatom a főző masinát. Ki ért urak közül a főzés mester-ségéhez?“

— Én — szólék közbe.

sem tud létrehozni, — alapkő a melylyen fekszik főbb vonásaiban a mai alkotmányunk is és remeke ama szerződéseknek, amit egy — szabad nép szabad fejedelemmel köthet, — egy valóban példaszzerű honalapító egyezmény.

A pusztaszeri vérszerződést követte azután a honfoglalás, a melyben a magyar nemzet az utjában álló ellenszegülőkkel kérelmetlen szigorral bánt el addig, míg le nem győzte, de azoknak a kiket már legyőzött s a kik önként meghódoltak, megkegyelmezett nemesen s meghagyta nekik nyelvüket és szokásaikat.

Hány győző vehetne róluk a mai nap is példát, a kiknek nem elég a legyőzött szégyene és szenvedése, hanem mint a hiénák, még a holt tetemet se kimélik meg.

A honfoglalás és honalapítás után a győzelem ittas pogány magyarok, kik vitézségükkel félelembé, rettegésbe ejték az akkori európai népeket, kik előtt ellenség meg nem állhatott, áthatva a kereszténység magasztos eszméitől, szakítottak ősi vallásukkal, a melynek elvei a korszellemmel össze nem fértek s önként fogadták el a kereszténységet.

Legyőzték tehát önmagukat és ezen győzelemmel a legszebb győzelmet vívták ki, mert ez biztosította részünkre e szép hon és a dicsőséges jövőt s illetve most már a multat.

Tisztelt Polgártársak! Alig biztosítá azonban magának a magyar nemzet azt a helyet, a mi ott a európai államcsaladokban méltán megilleté, már is bekövetkeztek a kemény megpróbáltatások.

Jött a tatár, jött a török! mindkettő nemcsak a magyar nemzetet, hanem a kereszténységet s a felvilágosodást is megtámadá s ezzel támadást intéze nemcsak Magyarország, hanem az egész Európa ellen, mégis e maroknyi magyar népnek, magára hagyva kellett megvédenie magát, de egyszersmind egész Európát is, s küzdött e nemzet a pusztító tatarok vad hordái ellen, küzdött több századon át a félhold ellen, oly hőiesen s oly kitartással, a minővel még más nemzet nem küzdött.

És 5 percz alatt már pufogott a gulyás leve. Az időközben érkezett Fekete Jóska szakácsbarátom rostélyosa már csak-nem meg volt sülye.

A két főzőgépet most a földaláló lezárta és kivitte az előszobába. Ott egy vízzel telt locsolókannát vett elő, meg egy szelet csináló készüléket és az égő főzőgép fölött, alatt és oldala körül olyan esővihart improvizált, hogy csak úgy fűztünk belé. Összevissza locsolta és fűjtatta a készüléket, anélkül, hogy az égő borszesz elaludt volna.

Mikor a két főzőkészüléket visszavitük a saját külön konyhánkba, bennük a spiritusz javában égett. Nem oltotta ki sem az eső, sem a szél.

„Öt percz elmúlt, a rostélyos kész!“ — kiáltott Temesváry ur, és hozzáláttunk a sült falatozásához.

— Ejnye be jó! hangzék itt is, ott is.

— A gulyás kész . . . mehet! kiálték a tíz perczet bevárva. Mehet . . . ! Mentünk is a bográcsnak a kanalakkal.

— Pompás! Nagyszerű! Soha ilyen jót, ilyen izleteset!

Tíz liter bort fogyasztottunk el az étel, a találmány, meg a magunk öröme.

Mielőtt széjjelmentünk, a következő jegyzőkönyvet irtuk alá. „Jegyzőkönyv. Főlyételet Budapestben a találmányok irodájában. Alólirt agglégények elismerjük, hogy Temesváry ur nagy szolgálattot tett találmányával a szenvedő agglégényeknek — különösen, akiknek gazdasszonyuk nincs — és indittatva érezzük ma, unkat kijelen-

TÁRCZA.

Jó tanács agglégények számára.

„Mélyen tisztelt Uram! Egy nagyon érdekes találmányt óhajtanék Önnek bemutatni. Szíveskedjék ma este 6 órakor a Benedek-féle „szabadalmi“ irodában megjelenni. Tisztelettel. Temesváry.“

Mi közöm van nekem a találmányokhoz! . . . És félre tettem a meghívó levelet. Aztán nincsenek nekem se birkáim, se teheneim, hogy érdeklődjem a talán ujonnan javított és szabadalmazott vajkőpülogépek iránt. Mert hogy Temesváry ur megint valami vajgép fölhalálásán töri az eszét, az kétségtelen. Miért nem hívja meg az ilyen „mutatványokhoz“ inkább a hölgyeket? A mamákat, a gazdasszonyokat, a fejeleányokat, vagy a milimárikát?

Reggel kaptam a levelet. Aznap nagyon unatkoztam, s az esti szórakozásom sem volt még biztosítva. Elhatároztam, hogy színházba fogok menni. Ujságot veszek a kezembe s látom, hogy előadásra a népszínházban a „Milimári“ van kitűzve, Nagyonsokszor láttam már. Az opera zárva. A nemzetiben „Franczilont“ adják. Ezt is láttam már kétszer s csupa udvariasságból maradok távol az előadástól. Nem akarom ottlétemmel hölgy-ismerőseimet zavarba hozni. Amugy is eleget pirulhatnak. Mit tegyek hát? Meg van! Ha már nincs szándékomban még egyszer megnézni a Milimárit, mégis jó lesz tán magnézni azt a „Mili bácsit?“

Öt intelligens urat találtam az irodában,

Ha felgyújtották falvait és lerombolák házait, mint egy varázsszóra épít fel új otthonát, ha tulnyomó tiz vagy százaszoros erő ellen kellett küzdenie, mint Szigetvárnál, Mohácsnál, egy szívvel-lélekkel meghaltak harcosai, a becsületét megmenté mindenkor, ha már a férfiak fáradni kezdtek az egyenetlen harcban, a nők támogatták — mint ez Egernél is megtörtént — szembeállva e nemzet a félvilággal, megöntözé vérével e hon minden talpalatnyi földét; reményt, bátorságot sohasem vesztett, megvédte a keresztényiséget kelet és délfelé; megvédte ezen oldalról nemcsak magát, hanem egész Európát is. Ismét egy győzelem, a mi nem volt kisebb annál, a melyben a nemzet a kereszt által legyőzte önmagát.

Tisztelt Polgártársak! S a mikor a nemzet dél és kelet felé védte meg a haladást, jött a veszély nyugat felől, veszély mely támadásokat intézte Magyarország alkotmányára s vallás szabadsága ellen.

Az ország három irányban fejtett ki harcot. Az egyik rész harcolt még mindég, a félhold ellen, a másik rész védte az ország törvényeit s alkotmányát, a harmadik rész pedig védte a protestantizmussal a vallás szabadságot. S három részre osztva is e maroknyi nép minden irányban győzni tudott. És mégis, a honnan alkotmányát és vallás szabadságát támadták s a honnan egy válságos pillanatban, a nemzet hűségére, lovaságára és nagylelkűségére kellett támaszkodni a nemzet nem feledkezett meg ez erényeiről, odanyújtá béke jobbát s megvédte asszony királyának császári trónját.

A nemzet történelmének e rövidke vázlata igazolni fogja, hogy a mi ezek után következett, nem jött váratlanul, hanem jött mert jönnie kellett, mert a sástól nem várhattak csak sásfiakat s Nubia párducza nem szülhetett gyáva nyulat, s mert a későbbi időkben csordultig telt a pohár s minden cseppje keserű méreg volt.

(Folyt. köv.)

Barsvármegye közigazgatási bizottságának ülése.

Barsvármegye közigazgatási bizottsága folyó hó 14-én tartotta ülését, melyen dr. Ruffy Pál alispán elnökölt. Az alispán be-terjesztette a közigazgatási ágak állapotát folyó március hónap feltüntető jelentését, e szerint a vármegye pénztárába befolyt utadobban 901 frt 92 kr, a hátralék 109,483 frt 94 kr, betegápolási pótdobban befolyt 70 frt 36 $\frac{1}{2}$ kr, a hátralék 3013 frt 50 $\frac{1}{2}$

teni, hogy az aglegény, ha gyomorba-
is, ma már és a jövőben megélhet asszony,
illetőleg feleség, illetőleg anyós nélkül is
és sem a rostélyos, sem a gulyás kedvéért
nem muszáj megházasodnia.

Azt hallom, hogy Temesváry ur ezt a
jegyzőkönyvet a világ összes sajtójában
közé fogja tenni.

En is aláírtam a jegyzőkönyvet.
Pedig nagyon bánom, mert köztünk
legyen mondva — időközben megházaso-
ván, azóta feleségem süti öt perc alatt
rostélyosaimat; csak az a kár, hogy garni-
rungnak mellé találja mindig az „aláírt
jegyzőkönyvet.”

Komédiásnő!

Azon a napon, mikor a kis Julie Deschamps,
a B. színház első művésznője, akit egész
Páris ismer, a próbáról haragosan hazatért,
elősen el volt határozva, hogy valami rend-
kívülit művel.

Igazgatója, Brochetten ur, nem épen
szigorú, hanem igazságtalan ember, ismét
elvett tőle egy szerepet, a melyre nagy
sulyt helyezett. S kinek adta? Egy har-
madrendű színésznőnek, akinek épen olyan
kevésbé volt tehetsége, mint igyekezete;
de aki tolettjeivel „szurta ki“ a közönség
szemét. Ebből támadt aztán az a hír, hogy
Laurianne „szép nő.”

Szép nő! Hiszen ő is az s talán
még szebb, még kedvesebb! Hanem a
bökkenő abban volt, hogy ő huszonnégy
éve daczára csupán művészetének él és
egy napon ahhoz megy férjhez, akit meg-
szeret. Tisztességesen neveli gyermekeit,
akik miatt nem lesz oka pirulni. Nagyon
szép és nemes álom!

Mindent elkövetett, hogy megváloisítsa.
Irgalom nélkül utasított vissza minden ud-
varlót . . . Pedig Isten a megmondhatója,
hogy nagyon sokan voltak.

kr, katonabeszállásolási alapnál pótdobban
befolyt 24 frt 13 $\frac{1}{2}$ kr, a hátralék 559 frt
81 $\frac{1}{2}$ kr.

Vasuti ügyek. A léva-garam-berzencei
h. é. vasut részvénytársaság által igényelt
terület meghatározása céljából f. hó 8-án
Kovácsi községben elnöki uton tett rendel-
kezés folytán kisajátítási eljárás tartatott,
a kisajátító bizottság az alispán elnökle-
te alatt Haulik Károly és Simonyi Béla tagok
és Bodó János jegyző kiküldetése által ala-
kított meg. A részvénytársaság és a bir-
tokosok között az egyesség sikerült ölen-
ként 29 kr-ával.

A nagy-bélicz privigei vasut műtan-
rendőri bejárása folyó hó 17-én fog meg-
tartatni a közíg. bizottság képviselőivel id.
Kosztolányi László földbirtokos és Terplan
Mihály kir. főmérnök elnökileg megbizattak.

A minimális adó czensus megállapítása.
A belügyminiszter az $\frac{1}{4}$ urbéri telek mini-
malis adójának kitűztetését elrendelvé, en-
nek eredményéhez képest a minimális adó-
czensus: A lévai vál. kerületben maxim. 19
frt 10 kr, min. 4 frt, átlagos 9 frt 56 $\frac{1}{2}$ kr.
Az ar-maróthi vál. kerületben maxim 22 frt
52 kr, min. 3 frt 50 kr, átlagos 7 frt 58 $\frac{1}{2}$ kr.
Ujbányai vál. kerületben maxim 13 frt 42 kr,
min. 1 frt 01 kr, átlagos 4 frt 22 $\frac{1}{2}$ kr.
Környöczbányai sz. kir. városban 1 frt 44 kr,
min. 1 frt 44 kr, átlagos 1 frt 44 kr.

Allategészségügy. Az allategészségügyi
igazgatás megkönyvitése céljából, az alis-
pán javaslatba hozta, hogy a földmivelésügyi
miniszterhez felirat intéztessek, rendelje el,
hogy a zár feloldását megelőző fertőtleni-
tést, s annak eredménye képen a végjelent-
és megismerését az állami állatorvos
foganatosítsa, s egyidejűleg magán uton az
eljárás folyamán a zár feloldását az alis-
pánnak javaslatba hozhassa.

Sertésvesz újabb megállapított Bro-
gyán, N.-Keresnye és Kis-Keresnye közsé-
gekben. Megszűnt és a zár feloldatott Szódó,
Oroszka, Hölvény, M.-K.-Salló, Gr.-Szöllös
és N.-Málas községben.

A kir. pénzügyigazgató jelentése szerint
március hóban befolyt egyenes adóban 10972
frt 60 kr, hadmentességi díj 115 frt 30 kr.
Ezen eredmény a múlt év hason szakában
elért eredménnyel összehasonlítva, az egye-
nes adóknál kisebb 3516 frt 06 $\frac{1}{2}$ kr, a
hadmentességi díjnál kevesebb 206 frt 86
krajczárral.

A megyei főorvos jelenti, hogy a trach-
omában szenvedők száma március hónapban
szaporodott, az ar-maróthi járásban 19, az
oszlányi járásban 6, a garam-szent-kereszti
járásban 4-el, a megye területén március
hó végével 415 trachomás és 90 trachoma
gyanus állott hatósági ellenőrzés és orvosi
gyógykezelés alatt. — r. t.

Budapest, 1896. évi ápril hó 17.

— Az első feccék. — Az országgyűlés. — A földmiv-
velésügyi és pénzügyi költségvetés. — Pestvármegye
közgyűlése. — Alár. — A rendőrség ügye. —

Zavaros a Duna vize, nem tiszta, . . .
mondja a népdal. S talán igaza is van.

Ez egyszer azonban betelt a mérték.
Az utcán még visszafojthatta a sirást, de
a lépesón már csak úgy csurogtak a könnyei.
Az ötödik emeletre érve csengetett;
öreg cselédje nyitotta ki az ajtó.

— Gyorsan, Justine, pakold be hol-
mimat, azonnal elutazom

Az öreg cseléd nagy szemeket me-
resztett.

— Hát nem érted? azt mondom, hogy
csomagold be holmimat, két óra múlva
utazom.

— Két óra múlva . . . De hát a
színház?

— A színház? Oda nem teszem többé
be a lábamat! Semmi közöm többé a szin-
házhoz! Tőlem akár mindjárt a földbe sü-
lyedhet.

— A kisasszony csak tréfál . . .
— Tréfálok? No meglátod azonnal,
tréfálok-e!

Berohant az öltöző-szobába, belemarkolt
az öltözőkék közé s oda dobta a szoba kö-
zepére, ami épen kezébe került.

— Nesze, még mindig azt véled, hogy
tréfálok? Aztán két ládfiókat húzott ki,
melyek telve voltak kéziratokkal, hozzá
beküldött darabokkal és szerepekkel, ezeket
is a szoba közepére csapta s még mindig
haragtól lángoló arcczal folytatta.

— Itt van! jó lesz a cipőket becs-
magolni!

E pillanatban csengettek; Julia föl-
egyesedett.

— Nem vagyok itthon, hallod-e? Sen-
kinek sem vagyok itthon.

Justine kiment s kinyitotta a benyiló
ajtaját. — De a látogató nem engedte ma-
gát elutasítani.

— Minden áron beszélnem kell a ki-
sasszonnyal.

— De ha mondom, hogy nincs itthon.

— Az nem áll; alig öt percze, hogy a
lépcsón feljönni láttam.

Messze még a tavasz, bár a kalendáriom
szerint már régen megkezdődött, azonban
a gigerlik nyakában lógó december bizony-
sága annak, hogy ezuttal a százesztendő
jövendőmondó Falb Rudolfal együtt felsült.
Bácskából havazást jelentek. És bizony sok
olyan község volt Magyarország területén,
a hol fehér Husvét volt, a melyre a leg-
öregebb emberek is alig emlékeznek. Az
időjárás visszavetette a gazdát egy pár hét-
tel. A börze is, mint a pénzvilág és üzér-
kedés barométere, némi emelkedést mutat
daczára annak, hogy az áru tözsdén elég
lanyha volt a spekuláció.

Az országgyűlésen is emelkedett kissé
az érdeklődés. Eltűnt az ünnepi hangulat
és a már régóta húzódó költségvetés ipar-
kodnak befejezni. A héten a földmivelés
ügyi tárca részleteit bonczolgatták. Sokan
azt hiszik, hogy ennek a tárczának tételei
mennek át legkönnyebben, pedig hát igen
csalódnak. Mert az a hét is igazolta ennek
ellenkezőjét. Így a lötenyészti intézetek
tételénél, a Tiszaszabályozásánál és a ka-
tonai lóvásárok tételénél érdekes viták fej-
lődtek, melyben a legjobb szónokok vettek
részt. E tárca tárgyalása azonban még a
hét közepén véget ért, azt a Ház általános-
ságban és részleteiben megszavazta. Ezután
a pénzügyminiszterium költségvetésének tár-
gyalása következett, melyet Láng Lajos elő-
adó vezetett be pár szóval elfogadásra aján-
ván a költségvetést. Az első szónok az el-
lenzéki Molnár József volt, ki a fogyasztási
adók bérletrendszerének megszüntetését és
az önálló jegybank felállítását sürgette. Be-
szélt Helfy, Várady, Polónyi és maga a
miniszter is, mely után a költségvetést ál-
talánosságban elfogadták. Mire a részletes
tárgyalás következett.

Élénk érdeklődést keltett a Szent-
István társulat tegnapi nagygyűlése,
melyet Vaszary Kolos hercegprímás nyitott
meg nagy hatással elmondott beszédével,
melyen kiemelte Magyarország ezeréves di-
csőséges fennállását, melynek leghathatósabb
támogatás a vallásosság képezi. Buzdítja tehát
a polgárságot, hogy a nemzeti nagy évfor-
dulót csak úgy ünnepelhetik meg legmél-
tőbben, ha a haza igaz polgárai, a király
hű alattvalói és az egyház engedelmes hí-
vei lesznek. Ezután a társulati alelnök Kis-
faludy Béla terjesztette elő jelentését, majd
a választmány tagjait választották meg. A
gyűlésen számos előkelő kath. egyházi nota-
bilitás volt jelen.

Méltatlanság volna Pestvármegye köz-
gyűléséről is meg nem emlékezni, melyet
f. hó 13-án tartottak meg. Ez a megye iga-
zán hazafias színben tüntette fel magát, a
mennyiben nyíltan az önálló vámtérlet mel-
lett foglalt állást s elhatározta, hogy ily
értelemben felir az országgyűléshez. A hí-
res soproni átiratot, mely a parlamenti szó-
lás szabadság korlátozását célozza, indig-
náczióval visszautasította és örök időkre
irattárba tétetni rendelte. A közgyűlés ezen
határozata egész fővárosban meglepedést
keltett.

— De uram . . .
— Adja át névjegyemet, bizonyos va-
gyok abban, hogy elfogad.

Az ajtó becsukódott a látogató orra
előtt, Justine bevitte a névjegyet.

— Georges Durand? Ugy látszik, hogy
ismerem ezt a nevet, csak nem jut eszembe,
honnán! — mondá a szép színésznő. — De
mindegy, mond, hogy nem fogadom el.

Ujra megkezdődött az alkudozás az
előszoba ajtaján keresztül. Julia elvesztette
türelmét s maga ment ki.

— Végre is, uram, ez az állhatatosság
kissé boszantó. Mit akar tőlem?

Szemben találta magát egy fiatal, kissé
félénk külsejű emberrel, akinek halvány
arca sok nélkülözést árult el. De szemei
ben valami szokatlan fény csillogott, amely
kiváló érdeket kölcsönzött vonásainak.

— Bocsnát kisasszony — hebegett, —
belátom vakmerőségemet, de már több ízben
kerestem.

— Ez egyszer erőszakkal vette be laká-
sodat, ugy-e?

— Az égre, kisasszony, bocsnáson meg!
Páris tulsó végén lakom s nem jöhetnek ei
naponta.

— Mit kíván tőlem?

— Nem olvasta névjegyemet?

— De igen . . .

— Akkor talán emlékszik, hogy már
egy hónap előtt egy négyfölvonásos nép-
színművet hagytam a portánál.

Julia már most emlékezett. Megkapta
a kéziratot, de sokféle elfoglaltsága közep-
ett nem ért még rá beletekinteni.

— Igen . . . már most emlékszem . . .
De tudja, én nem érek rá mindent elolvasni,
amit nekem beküldenek. S aztán, mi haszna
is volna ennek? Mire való dolgozni, hasz-
nosan tölteni életet? Ki ismeri el fölládozá-
sát? Ki mond érte köszönetet?

Még mindig az előbbi izgatottság be-

De még az operaházban is rég volt
olyan premiere, mint most. Zichy Géza gróf
Alár czimű operája, a melyről a lapok több
ízben megemlékeztek, az első látásra meg-
hódította a közönség szívét. A második elő-
adás is majdnem premiere számba ment, a
mennyiben Zichy tulságos hosszúnak talál-
ván az operát, az egész harmadik felvonást
törölte. Azonban az így megrövidített darab
csak fokozta a hatást, s a jelenvolt publi-
kum valóságos tüntetést rendezett a jeles
zeneszerző mellett, ki bizonyára meglehetett
elégedve a sikerrel, mely nem mindennapi
zeneszerzőnek jut osztályrészüll.

Chudyt, a rendőrtanácsost letartóztat-
ták, mert állítólag elutazni készült a fővá-
rosból. Az ügyesség elrendelte a vizagá-
lati fogságot. Az ügy, melyet hivatali sik-
kasztás és közokirat hamítás gyanánt em-
legetnek, még mindig homályos. Chudy a
Magyarországban nyilatkozott, melyben ár-
tatlanságát hangsúlyozza, a melyet a vizá-
gálat van hivatva kideríteni. A főkapitány
hivatalvesztésre szóló határozatát egyébiránt
a főváros fegyelmi választmányához meg-
appellálta.

Fővárosi levelező.

Különfélék.

— Városi közgyűlés. Léva város
képviselőtestülete f. hó 15-én Máriaassy István
polgármester elnöklete alatt rendkívüli köz-
gyűlést tartott, melynek kizárólagos tárgyát
a már régóta vajudó laktanya ügye képezte;
mely ezuttal új fordulatot vett. A közgyű-
lés az új kaszárnya tervét végleg eljettette,
hanem elhatározta, hogy a már elkészített
alaprajz szerint a régi laktanyát kibővíteti.
Ily értelemben felterjesztést intéz a honvé-
delmi miniszterhez s egyuttal az építés meg-
kezdésére 1897. év október hó 1. napjáig
halasztást kér, addig is kéri, hogy az eset-
leg a laktanyába nem férő honvédeknek a
városban leendő elszállásolása megengedtes-
sék, s az új kaszárnyában készitendő fér-
helyek után megfelelő bér biztosítsassék. El-
határozta továbbá a közgyűlés, hogy az
építési tőkét 60,000 frtról 80,000 forintra
felelmi. Jövőhagyattak ezután a laktanya
kibővítéséhez szükséges Gimesi-féle telek-
nek 2000 frt vételárban, az Andruska-féle
ház és bteleknek 3000 frt vételárban ter-
vezett megvételéről kötött ideiglenes és fel-
tételtes szerződések. Az építési kölcsönt
azon pénztintézetől fogják felvenni, mely a
kövezeti kölcsönt is biztosítani fogja, ille-
tőleg mindkettőt a legelőnyösebb feltételek
mellett felajánlja. A laktanyának a káka-
utig leendő kivezetése is elvileg is elhatá-
roztatik. A közgyűlés határozata Konkoly
Thege Sándor orsz. képviselőnek kiadatik,
ki egyuttal a miniszterhez felterjesztendő
kérelem pártolására felkératik.

— A nagy-sallai ünnepély. Nagy-
Salló város közönsége által a mai napon
rendezendő ünnepély valóban imponáns hir-
detője lesz az utódoznak az ősök iránt ér-

folyása alatt állt s alig vette észre, hogy
valakivel beszél.

— Ön beszél így kisasszony? Ön, egy
hires művésznő?

— Művésznő? Igaz, hogy az vagyok,
de ki tudja, meddig?

— Végre is kisasszony, ha nem olvasta
el eddig, remélhetem-e, hogy nem sokára el-
olvassa?

— Ne számítson erre!

— Akkor vége minden reményemnek!
Nincs egyéb hátra, minthogy visszakerjtem
kéziratomat.

— A kéziratot? Nem tudom ugyan hol
van, hanem keressük ki.

Előre ment az öltözőbe, az ifju kö-
vette őt.

— Láthatja, hogy hurczolkodom . . .
De kéziratának itt kell lenni. Milyen volt
a darab külseje? Kicsiny, nagy, piros, kék,
vagy zöld? . . . Szóljon hát már!

Az ifju félénken állt meg a nagy ren-
detlenségben.

— Az alakját kérde? Negyedrélt lapokra
volt írva s a külső borítéka kék.

— Kék boríték . . . lássuk csak a kék
borítékot!

Lázás sietséggel keresett, de eredmény-
telenül. Már-már le akart mondani a további
kutatásról, mikor egyszerre a láda fenekén
valami kéket vett észre. Összegyűrt papir-
lapok halmaza, kétségkívül a keresett kézi-
rat. Restelte a dolgot, de nem segíthetett
mágán.

— Talán ez az? — kérde némi nyug-
talansággal.

A fiatal ember arcát pir borította el.
Könnyek toltak szemébe s mozdulatlan
állott, a nélkül, hogy a kéziratot átvette
volna. Végre kitört belőle az indulat, nem
tudott magán uralkodni, hanem egész mélt-
atlankodva szólalt föl:

— Igen, kisasszony, ez az! — Ezt
irtam én lelke minden érzésére, ennek
áldoztam én sok éjszakát! Ezt fogalmaztam,

zett kegyeletének. Az ünnepélyen képviselve lesz az egész megye, különösen pedig Léva város hazafias közönsége fog azon nagyszámmal részt venni, mely a részvétel módozatainak megállapítása céljából ma egy hete ket, látogatott értekezletet tartott. Az ünnepélyre a délelőtti tíz órai vonaton indulnak, s a nagy-sallai állomáson csatlakoznak a nagy-sallai küldöttséghez, melylyel együtt fogadják az érkező képviselőket, a kiket a függetlenségi és 48-as párt egy pár tagja már a párkány-nánai állomáson vár. A szoborra a lévai függetlenségi és 48-as párt, valamint a nemzeti párt koszorút fog helyezni. Az ünnepély több része egyébiránt már a múlt számunkban közölt programmból ismeretes. Bartha Miklós képviselével együtt, ki az ünnepi beszédet fogja tartani, Holló Lajos és Hentaller Lajos képviselők érkeznek. Nagy-Salló községe az emlékezetes csata óta nem is látott annyi népet területén, mint a mennyi a mai ünnepélyen meg fog jelenni. A vasuti állomások főnökei erre való tekintettel nagyobb számú vasuti kocsiokról is gondoskodtak. És valóban Nagy Salló városa min en lehetett elkövetett arra, hogy vendégeit az ünnepélyhez méltóan fogadhasssa. A rendezőség fáradságot nem ismerő buzgalommal fogott az ünnepély részleteinek kivit léhez, a mi bizonyára a legszebben fog sikerülni.

— Alispánválasztás Hontmegyében. A megyei restauráció egy része folyt le Hontvármegyének f. hó 9-én Ipolyságon tartott közgyűlésében, melyen a nagyszámmal megjelent bizottsági tagok a megüresedett alispáni széket töltötték be választás útján. Alispánná Czibulya László megyei főjegyző választották meg egyhangulag. A másik pályázó, Laszkár Pál csábi főszolgabíró már előzőleg lemondott. Czibulya helyébe főjegyzővé Tóth Lajos volt árvászeki elnököt választották meg, a kinek helyét Paczoly Gyula, az eddig árvászeki helyettes elnökkel töltötték be. Ennek helyébe I. ülnökké Sánta Béla II-od ülnökké, II-od ülnökké Kaucsár Márton megyei II-od aljegyzőt, II-od aljegyzővé Somogyi Béla III-ad aljegyzőt választották meg, III ad aljegyző Hedervári Lajos lett. Végül a főispán Gáspár Istvánt tb. számvevővé nevezték ki. Az új alispán nyomban megtartotta székfoglaló beszédét. A közgyűlés után az új tisztviselők tiszteletére 150 terítékű bankett volt, melyen természetesen a felkészöntök sem hiányoztak.

— Meggyilkolt molnár. Kisgyarmat, hontmegyei falu határában ismeretlen tettesek megölték Manczér Gusztávot odaváló henteskét ki Léva városából származott, Manczér eladva az ő vizimalmát nem régen Kis-Gyarmatra telepedett, hol hentes üzletet s kiskereskedést nyitott. Eppen Ipolyságra utazott a dohányárulási engedélyért, honnan este jött haza vonaton, melyről Zalaba állomásán szállott le és innét gyalog indult el. A gyilkos Kisgyarmat végén a Szikincze folyó hídjánál lehetett rá, itt néhány fejsze-csapással leterítette, és belökte a Szikinczébe a hid alá. A nyomveszett Manczért keres-

ték mindenfelé, míg ötödnapra fölvetette holttestét a víz. A vizsgálatból kiderült, hogy a gyilkosnak nem volt rablási számdéka, mert órája és gyűrűi nem hiányoztak. A zsebében a dohányárulási engedélyt is megtalálták. A gyilkosság, — mint általában hiszik, — bosszu műve lehetett. A tettest nyomozzák.

— Jótékonycélú műkedvelői előakások. A lévai kereskedelmi és ipariskola bizottsága a szép és nemes észme által indítatva, hogy az ezredéves kiállításban résztvevő, helybeli iparossegédeknek és tanoncoknak a kiállításra készítő tárgyakhoz szükséges anyag beszerzését elősegítse s az illető kiállítóknak a kiállítás megtekintését társadalmi uton összegyűjtött segélyvel lehetővé tegye, — jövő hó folyamán Léván, az „Oroszlán“-vendéglő termében három színelőadást rendez. Az előadások, a melyekre annak idején külön színlapok lesznek kibocsátva, — május hó 3-án, 10-én és 17-én tartatnak. Színpad kerületek: Rendelő óra; irta Almási Tihamér; Ajánlott levél; irta Eugene Labiche; A végrehajtó; irta Ábrányi Emil és Három kalap, irta Hennequin Alfréd. Helyárak: ülőhely az első hat sorban 1 frt; a többi sorokban 80 kr; állóhely 50 kr; karzat 30 kr. A három előadásra a bérlet első helyen 2 frt 50 kr, második helyen 2 frt. Bérletre előjegyzéseket elfogad Nyitrai és Társa könyvkereskedése. Azt hiszik, hogy a nemes törekvés nem szorul külön ajánló levélre. Az eddigi próbák után itélve közönségünk valóban három oly művezetben fog részesülni, mely méltóan fog sora kozni az eddigi előadásokhoz.

— Az anya búne. Folyó hó 15-én, a lévai rendőrkapitányi hivatalnál özv. Klábla Jánosné azon feljelentést tette, hogy pöczegődrének tisztítása alkalmával egy csecsemő hulla találtatott. A bejelentés után a nyomozás megejtetvén, a gyuan Jarabek Józsefné szül. Dobrotka Mária-ra esett, ki a múlt évben még mint hajdon eseléd Steiner Zsigmond szolgálatában állott. E miatt le is tartóztatták, de mindent erősen tagadott, később azonban, a hullához történt elővezetése alkalmával beismerte, hogy a csecsemőt mult 1890. évi december hóban szülte azo a félreeső helyen, a hol az meg is találtatott.

— Hivatalos látogatás Pirchajai Imre, a pozsonyi tankerület kir. főigazgatója, e hivatalos minőségében először látogatta meg e hét folyamán főgymnasiumunkat és ez alkalommal alapos vizsgálat alá vett mindent. A 18-án a tanári karral tartott értekezleten teljes megelégedésnek adott kifejezést és örömet fejezte ki a vidéken missiot teljesítő intézet virágzásának.

— Könyv a kiállításról. Az ezredéves országos kiállítás igazgatósága „Magyar Millenium“ czimen egy albumszerű kötetet adott ki, melyben a legjobb írók ismertetik az ezredéves Magyarországot. Ezen könyv egyidejűleg németül, francziául, angolul és horvátul is megjelenik, s a főcélja épen az idegennyelvű kiadások által Magyarországot, a magyar kultúrát, históriát, néprajzot, mű-

vészetet, irodalmat, ipart, kereskedelmet, közlekedést, szóval az összes magyarországi viszonyokat, a magyar fővárost és a milleniumi kiállítást a külfölddel megösmertetni és külső országokban népszerűvé tenni. Az album, mely telve van számos illusztrációval magyar kiadása csak könyvtárak útján lesz megszerezhető, az idegennyelvű könyveket azonban a külföldön ingyen fogják terjeszteni. De nem csak az idegen, a magyar ember is bizonyára talál benne sokat, ami látkörét és tudását gyarapítja, bár a könyv főcélja mégis csak a külföld informálása és rokonszenvének felköltése lehetett.

— Milleniumi fák ültetése. Már megyeünkben is kezdetét vette. E tekintetben Zeliz község járt elől a jó példával. Hazánk ezer éves dicső fenállása emlékére gróf Breunner zelizi uradalmában, illetve Fischer Colbrie Antal erdőmester és Kherndl János felügyelő, Schöpflin Róbert és Králik István vezetése mellett számos hölgy és úri közönség jelenlétében f. hó 2-án 25 darab hársfát ültettek; ugy szintén Szedlacek János jegyző indítványára Zseliz község f. hó 17-én az összes iskolás gyermekek jelenlétében a község egyes helyein, — nevezetesen az új község háza és a templom előtt milleniumi fákat ültette tett, mely alkalommal Fábik Endre községi bíró ur megható alkalmi beszédet mondott a fiatalsághoz, mely után a lelkes polgárság a Himnusz és a Szózatot elénekelté.

— Vasuti kedvezmények az ezredéves kiállítás megtekintésére teendő utazásokra. A vasutak igazgatóságainak közös megállapodása szerint az európai kontinens majdnem minden vasutja tetemes kedvezményeket és ármérsékleket biztosít mindenkinek, aki az ezredéves ünnepekre Budapestre készül. Már megjelentek a milleniumi kedvezményes díjszabások, amelyek mind április hó 25-étől október hó 31-éig maradnak érvényben. Ezekből a díjszabásokból kiemelendő: A belföldi forgalomban: 1. Általános kedvezmények: A magyar királyi államvasutakon, nemkülönb az összes hazai vasutakon kedvezményes menettérti jegyek adatnak ki (a déli vasutakon 50%-kal mérsékelt áron), amelyek 14 napra érvényesek (a déli vasuton 250 kilométeren felül levő távolságokra 30 napig.) A jegyek csak személyvonatokra érvényesek; gyorsvonatokon csak a rendes díjszabás szerű ráfizetés mellett 4—10 éves két gyermek egy menettérti jeggyel utazhatik. 2. Egyéb kedvezmények: a) Kongresszusok, összejövetelek és dísz-közgyűlések tagjai vörösszínű igazolványok alapján Budapestre és vissza a személyvonatok első és második kocsiosztályában a közvetlenül alsóbb osztály egész jeggyel, a harmadik osztályon másodosztályú féljeggyel utazhatnak. b) Ugyanezt a kedvezményt élvezik: a vidéki kiállítók, a kiállítás kerületi és helyi bizottságainak tagjai, a vidéken lakó jury-tagok, a 400 forintnál kisebb fizetésű tanítók és tanfőnökök, kiknek a kiállítás igazgatósága esetről-esetre kékszínű igazolványokat ad. c) Testületek, iparoskörök tagjai, ha legalább 20-an utaznak együtt, személy- és

omnibusz-vonatokon a második osztályban III osztályú egész jeggyel, a III. osztályon féljeggyel utazhatnak. d) Nyilvános jellegű hazai tanintézetek tanulói és tanárai, ha legalább tizen utaznak együtt, ugyanezt a kedvezményt élvezik. e) Földműves és munkás csapatok, ha legalább 30-an utaznak együtt, a kiállítás igazgatóságának 14 napig érvényes jegyfűzetei alapján a harmadik osztályon féláru jeggyel utazhatnak. Mindegyik kedvezményekből a szomszédos forgalom ki van zárva. 4—10 éves két gyermek egy jeggyel utazhatik; egyes gyermekek külön kedvezményben nem részesülnek. 3. Külön vonatok. Külön vonatokon a felsorolt kedvezmények járnak, mindenkor azonban a díjszabás szerű kilométerenként való 2 frt 40 kr. legeszebbébb illeték biztosítása mellett. A különvonat legalább 3 nappal előre bejelentendő a kiinduló állomás főnökénél.

— Miniszterek fizetése. Az osztrák miniszterelnök évi 26000 frtot, a magyar kormányelnök 32,000 frtot huz a lakáson kívül; a Lajthán tul az egyes resszort-miniszterek fizetése 20,000 frt és 2000 frt lakáspénz, magyar kollégáiké 12,000 frt s 2000 frt lakbér. A francia köztársaság 60,000 frankkal fizeti minisztereit, a külügy-miniszternek még külön 70,000 frank jár reprezentációra; az 1879-iki kiállítás alatt dupla fizetést kaptak. Az angol miniszterek közül a lordkancellár 10,000 font sterlingot (120,000 frt); a kincstár első lordja és a belügyi, külügyi, gyarmatügyi, hadügyi s keletindiai államtitkár egyenkint 5000 fontot (60,000 frt); a kincstári kancellár és a tengerészet lordja egyenkint 4500 fontot, a többi miniszterek 2000-et kapnak. A lordkancellárnak 5000 font nyugdíja van, ha csak egy napig viselte is a hivatalát a többiek két évi szolgálat után jogot nyerne nyugdíjra, ha hit alatt kijelentik, hogy nem bírnak annyi magánvagyonnal, hogy állásukhoz illően megélhessenek. Az olasz miniszterek 30,000 lira fizetést huznak, de nyugdíj képességök nincsen. A török miniszterek majdnem annyi fizetést huznak, mint az angol kollégáik, csak hogy a félhold birodalmában nem fizetik rendszeren az állami tisztviselőket; de a minisztereknek van annyi protekciójuk a pénztári tisztviselőknél (!), hogy nem kénytelenek hónapokig várni fizetésükre.

Selyem damasztok 65 krtól. 14 frt 65 krig méterenként — valamint fekete, fehér színes **Henneberg-selyem** 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként sima, csikos, kockázott, mintázott, damaszt s. a. t. (mint egy 240 különböző minőség, 2000 szín és mintázatban s. a. t. a megrendelt áru postabér és vamentesen a hához szállítva mintákat postafordultával küld: **Henneberg G. (cs. és k. udvari szállító) selyemgyára Zürichben.** Svájcba czimzett levelekre 10 kros, levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elntéztetnek.

Lévai piaczi árak.

Rovatvezető: Kónya József városkapitány.

Buza: m.-mázsánként 6 frt 40 kr, 6 frt. 50 Két szeres 5 frt 60 kr. 5 frt 80 kr. — **Roza** 5 frt 90 kr. 6 frt — kr. Arpa 4 frt 20 kr. 6 frt — kr. — **Kukoricza** 4 frt 20 kr 4 frt 30 kr. Bab 6 frt — kr. 6 frt 20 kr. Zab 5 frt 80 kr 6 frt — kr. Lencse 6 frt 40 kr. 6 frt 60 kr Kőles 4 frt 50 kr. 4 frt 80 kr.

Nyiltér.

110|96. v. szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

A lévai kir. járásbírósg mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy Zimányi András esztergomi Pozbai Sándor, Vida András és neje szül. Gálos Zsuzsanna nagy-sallói lakos végrehajatóknak **Pozbai János és ifj. Pozbai János** n.-sallói lakos végrehajtott szenvedők elleni 76 frt 61 kr. tökekövetelés és járuléka iránti végrehajtsági ügyében (a lévai kir. járásbírósg) területén lévő Nagy Salló községben fekvő a végrehajtsát szenvedett ifj. Pozbai Jánosnak a nagy-sallói 617 frt tkben A I 1—3 sorsz. alatt foglalt ingatlanára az árverést 328 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte még pedig a fenti ingatlanra C. 11 tétel alatt Pozbai János javára feljegyzett lakási szolgálat és kikötményitől mentesen és hogy a fennebb megjelölt ingatlanra az **1896. évi május hó 6-ik** napján d. e. 9 órákor Nagy-Salló község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áról is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartozni az ingatlanok becslésének 10 % át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-án jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazsággügyministeri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni; avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Lévan, 1896. jan. 20.

A lévai kir. bíróság. mint telekkönyvi hatóság. **Dr. Tejfalusi kir. aibíró**

ennek éltem! S miért? Hogy lázas álmaim szüleményét valaki egy napon cipője becsomagolására használja föl! S kicsoda? Egy közönséges komédiánzó!

Julia reszketve lépett hátra.

— Igen, egy komédiánzó! Ez az egyetlen elnevezés, melyet olyan művész ér demel, a kiben nincs meg a munka iránti tisztelet, a ki nem tiszteli önmagát s nem becsül meg másokat. Lehet, hogy a művem rossz, de mikor megírtam, önre gondoltam, s van benne egy szerep, a mely méltó lett volna tehetségéhez! . . . Önnek el kellett volna teltetnie legalább az első lapokat, ha aztán félre is dobja a kéziratot! A művészet, az emberi érzés kötelezi Önt erre.

Julia halványan és önmagából kikelve hallgatta ezeket a sértő szavakat. Érezte, hogy igaz, a mit ez az ember mond, de épen azért nem akarta a vádat magán hagyni. Lelke meg tele volt az előbbi keserűséggel és ideges nevetéssel, gunyos hangon, epés arczkifejezéssel szólt:

— A művészet, tisztelt uram? Ön tehát még hisz a művészetben? Tudja-e, hogy ön még igen naiv? Nem létezik többé művészet, nem ismerem, nem látom többé! Van még szerepkufarkodás, protekció-rendszert, de nem látom sehol a művészetet!

— Kisasszony . . .

— Multam? Jövöm? Pályám? Bolondja voltam mind a háromnak, de már kiabrándultam. Minek folytatni ezt a kilátás nélküli küzdést? Csak akkor leszek boldog, ha vége lesz mindennek!

— Vajjon, ki nem küzd ebben az életben? — válaszolt lelkesülten az ifju; — ki nem áztatja vérével a magasba vezető pálya ösvényeit? De hiszen ebben áll a művész élete . . . Tekintsen rám kisasszony: tíz év óta folytatom a küzdelmet, pedig nagyon szegény vagyok. Van családom, nőm és

gyermekem, s ezeknek élni kell. Egész napon át másolok, hogy megkeressem nekik a mindennapi száraz kenyeret, este pedig ennek szentelem magamat, amit ön annyi megvetéssel a sarokba dobott. A lámpa gyöngye fényénél kiemelkedik lelkem a köz napiságból, a siker reménye erőt önt belém, azokra gondolok, akik a szomszéd fülkében alusznak s tölem várnak mindent. . . Látta, hogy nekem is van bánatom, de azért folyton tovább haladok; vérző lábakkal és büszke homlokkal. Tudom, hogy elérem célomat, mert megvan bennem az, a mi önből már kihalt: a hit!

— Julia mélyen meg volt illetődve. Amit ez az ember mondott, sokszor érezte azt magában, habár nem tudott neki ilyen találó kifejezést adni. A siker sokáig várat magára, de egy napon mégis csak beköszönt. S akkor itt van a dicsőség, nem zavartva semmi szemrehányástól. A becsületes siker, nem pedig a becsület árán megvárt! A fiatal ember meghajította magát s kimért hangon folytatta:

— Bocsánat, ha kissé messzire ragadt hevem: de belátja, volt rá némi okom, Isten önnel!

Julia nem állhatott tovább ellen, nemes és igazi művész természete fölülkerekedett, megragadta az ifju kezét.

— Rajtam a sor bocsánatot kéni, uram — mondá lekötözött mosolylyal — én sértettem meg önt. Igaza van, el kellett volna olvasnom a darabot. De még nincsen késő! Justine, tedd félre a holmit. Nem utazom. — Kérem, kisasszony.

— Szót sem többé a dologról! Tudja mit, foglaljon helyet s olvassa fel színművét. Így aztán rendben lesz minden.

Georges Durand nem tett többé ellenetést, hanem az olvasáshoz fogott. Julia a láda szélére ülve, hallgatta mély figyelem-

mel. A színmű gyakorlatlan kézre vallott, de tele volt költői szépségekkel s érdekes helyzetekkel. Mikor az első fölvonásnak végére értek, a fiatal művész elragadtatva tapsolt.

— Elég uram, elfogadom a nekem szánt szerepet! Bizonyos vagyok, hogy nagy sikert érünk el vele.

A történet, amelyet elmondottunk, az utolsó betűig igaz, csupán a neveket változtattuk meg. Néhány év előtt történt és Durand darabja azóta nagy sikert aratott. Szerője ma már híres ember.

Julia is valóitva látta álmaikat. Nevét a nagy művésznőké között említik. Neje lett egy jeles művésznak, aki régóta szerette.

Néhány nap előtt Durand látogatába ment hozzá s abban a helyzetben találta, a mint kis gyermekét ringatta.

— Csendesén! — mondá bájos mosolylyal a fiatal nő, — még fölhalálna ébresztetni leánykám s akkor kénytelen volnék neki elmondani, hogy ön az anyját „komédiánzó“-nek nevezte egykor.

— Vallja meg, hogy akkor igazam volt. Szegény kéziratom, mintha most is magam előtt látnám: borítékul alkalmazva egy pár selyemcipőre.

— Igaz . . . s a kék boríték vezetett nyomra. Ki tudja, hol volnék én most e kék boríték nélkül?

— Még soha sem mertem megkérdezni — mondá habozva Durand — de már most csak barátságot veszek magamnak: mi bánította azon a napon? Olyan izgatott volt. . . — Lázam volt, kedves barátom. Egyetlenegyszer életemben estem ebbe a betegségbe, de soha többé!

S a becsületes nő szomorú mosolylyal szorította keblére gyermekét.

Meghívás

a lévai ker. betegsegélyző-pénztár

I. évi rendes közgyűlését

1896. évi április hó 23-án (határozatképtelenség esetén április hó 30-án d. e. 10 órakor) Léva város tanács-
termében tartja meg, melyre a megválasztott közgyűlési kiküldöttek tisztelettel meghívotnak.

A közgyűlés tárgyai: 1. Az igazgatóság évi jelentése. 2. A zárszámadások és pénztári kimutatások előter-
jesztése. 3. A felügyelő bizottság jelentése és ennek alapján a fölmentvény megadása. 4. Igazgatóság, felügyelő
bizottság, választott bíróság, választása. 5. Indítványok, melyek azonban a közgyűlést előző 24 órával írásban nyuj-
tandók be.

Léva, 1896. április hó 11.

Az igazgatóság.

Zárszámadás 1895. évi december hó 31-én.

Tétel szám	BEVÉTEL	Egyenként		Összesen		Tétel szám	KIADÁS	Egyenként		Összesen	
		kor.	fil.	kor.	fil.			kor.	fil.	kor.	fil.
1	Tagjárulékok:					1	Táppénzek kötelezett tagoknak	881	28		
	a) kötelezett tagok után { a munka adók részéről	1902	93			2	Kórházi ápolási díjak	161	46		
	{ a tagok részéről	2723	52	4626	45	3	Gyógyszertári költségek	487	28		
	b) önkéntes tagok után	25	92	25	92	4	Fürdő költségek	16	90		
2	Önkéntes tagok belépési díjai	7	—	7	—	5	Temetkezési segély	74	76		
3	Tagkönyvecskék					6	Orvosok	950	—	2571	68
	a) kötelezett tagok után a tagoktól	213	40			7	Tisztviselők, díjnokok és bizalmi férfiak	1416	38		
	b) önkéntes tagok után	1	40	214	80	8	Felszerelés	269	36		
4	Az alispáni hivataltól fölvevett kölcsön	1000	—	1000	—	9	Iroda szerek	419	88		
						10	Nyomatványok	400	—		
						11	Házbér fűtés világítás	210	—		
						12	Póstadíjak	1	12	2716	74
							Egyenleg			585	75
	Összesen:			5874	17		Összesen:			5874	17

Vagyonmérleg 1895. évi december hó 31-én.

Tétel szám	VAGYON	Összeg		Tétel szám	TEHER	Összeg	
		kor.	fil.			kor.	fil.
1	Pénzkészlet	585	75	1	Kölcsön az alispáni hivataltól	1000	—
2	Leltári tárgyak	692	70	2	Az orvos gyógyszerész és a kórház kiegyenlített követelése	1211	06
3	Hátralékos tagsági járulékok 10% levonásával	3488	66	3	Egyéb tartozások	977	40
4	Egyéb követelések 10% levonásával	111	60	4	Tartalék tőkére	814	79
				5	Egyenleg mint vagyon	875	46
	Összesen:	4878	71		Összesen:	4878	71

Léván, 1895. december 31-én.

Babuschek,
ellenőr.

Klain Ödön,
elnök.

Szilassy Sándor,
titkár.

Komzsik Lajos,
pénztárnok.

Farkas Mátyás,
f. b. t.

Ulreich Nándor,
f. b. t.

Ilvay Nándor,
f. b. t.

Felülvizsgáltuk és teljesen rendben találtuk. Léva 1896. április hó 10-én.

Zóna tarifa.

Van szerencsém a t. közönség b. figyelmébe ajánlani, hogy na-
gyobb anyag felhalmozódása miatt a következő leszállított árak mellett
kapható:

1000 drb. égetett fali téglá 12 frttól felfelé

1000 drb. bécsi, vagy sopronyi faj cserépszindely 38 frt, vagy
□ méterenként 60 kr.

1000 drb. hat szögletes talaj-tégla 36 frt.

1000 drb. négy szögletes talajtégla 25 frt.

Mésznek ^mja egész vagon rakomány mellett 1.25 frt

Az árak a párkány-nánai állomásnál levő téglagyáramban átvéve
értendők.

Azon reményben, hogy ugy az árakkal, mind a minőséggel a t.
közönség kielégítését megszerzem

Megrendeléseket kér

Renner Gáspár

vállalkozó

tégla, oserép és mészgyáros

Párkány-Nána (Párkány)

Tarifa vételre felkérem az eladókat.

Vendéglő megnyitás.

Van szerencsém Léva és vidéke n. érd. közönségének tudomására hozni,
miszerint az ezredévi országos kiállítás alkalmára, **Budapest, az Arena-ut**
53 sz. alatt, szemben a városligettel, tehát a kiállítás területének közvetlen közelében

„Salmeczbánya városához” czimzett
vendéglőt nyitottam.

Támaszkodva azon szives bizalomra, melylyel ugy a helybeli mint a
salmeczbányai közönség vendéglőm iránt viseltetett, remélem, hogy azt budapesti
vállalatomnak is előlegezni fogja. — Részemről igyekezni fogok a legkitünőbb
italokkal és jóhírű konyhával valamint a kiszolgálás tekintetében e bizalom-
nak teljesen megfelelni.

Kiváló tisztelettel

Szilaveczy Floris,
vendéglős.